

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3737/2022
26.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова – Секретаријат у Београду, Одељење унутрашњих послова, чији је законски заступник Државно правобранилаштво Београд, ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 309/21 од 28.07.2021. године, у седници одржаној 26.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ решење Вишег суда у Београду Гж1 309/21 од 28.07.2021. године и решење Првог основног суда у Београду П1 1265/11 од 16.04.2021. године и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П1 1265/11 од 16.04.2021. године, одбачен је предлог пуномоћника тужиоца за понављање поступка од 22.07.2016. године, као недозвољен.

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 309/21 од 28.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења, донетог у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца дозвољена на основу члана 412. став 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), испитао је побијано решење на основу члана 399. и члана 412. став 5. ЗПП и утврдио да је ревизија основана.

Нижестепени судови су одбацили предлог за понављање поступка као недозвољен налазећи да тужилац уз предлог није доставио нове доказе на основу којих би за њега могла бити донета повољнија одлука, а такође не постоји одлука Уставног суда у поступку по уставној жалби којим је утврђена повреда или ускраћивање људског или мањинског права и слободе тужиоца зајемчене Уставом у парничном поступку, па нису испуњени услови из члана 426. став 10. и 12. Закона о парничном

поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), те је из тих разлога предлог за понављање поступка неоснован.

Према одредби члана 506. став 1. важећег ЗПП, поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04 и 111/09). Ставом 506. став 2. ЗПП, прописано је да ако је у поступцима из става 1. овог члана после ступања на снагу овог закона пресуда, односно решење којим се окончава поступак укинито и враћено на поновно суђење, поновни поступак спровешће се по одредбама овог закона. У конкретном случају поступак је започет тужбом од 25.12.2006. године и у поступку, после ступања на снагу важећег ЗПП, није укинута пресуда, односно решење којим се окончава поступак и предмет враћен на поновно суђење (поступак). Зато је о предлогу тужиоца за понављање правноснажно окончаног поступка у овој парници требало одлучити применом одредаба чланова 422. до 429. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09).

Како је у конкретном случају погрешном применом права, одбачен као недозвољен предлог тужиоца за понављање правноснажно окончаног поступка, Врховни касациони суд је на основу члана 406. став 1. у вези члана 412. став 5. ЗПП, одлучио као у изреци. У поновном поступку првостепени суд ће имајући у виду наводе из овог решења одлучити о предлогу тужиоца за понављање поступка.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић